

Zápis

z jednání Vědecké rady Zemědělské fakulty JU v Českých Budějovicích ze dne 23.4.2015

Přítomni: 14 interních a 13 externích členů Vědecké rady

*Nepřítomni (bez titulů): Lukeš, Matoušek, Papáček, Rolínek, Suchý, Bíro, Lukešová, Seják,
Šantrůček*

Program:

1. Zahájení
2. Habilitační řízení RNDr. Jana Šímy, Ph.D.
3. Zahájení habilitačního řízení Ing. Jarmily Voříškové, Ph.D.
4. Projednání návrhů na akreditace a prodloužení akreditací studijních oborů
5. Projednání návrhů na prodloužení akreditací habilitač. a profesor. řízení
6. Schválení složení komisí pro interní obhajoby projektů NAZV
7. Schválení složení komisí pro státní závěrečné zkoušky
8. Různé

ad 1.

Jednání VR zahájil děkan prof. Ing. Miloslav Šoch, CSc., dr. h. c. Přivítal všechny přítomné členy VR, konstatoval, že je VR schopná usnášení. Vědecká rada hlasováním schválila předložený program jednání.

ad 2.

Zápis z habilitačního řízení RNDr. Jana Šímy, Ph.D.

Děkan ZF prof. Ing. Miloslav Šoch, CSc. dr. h. c. představil **RNDr. Jana Šímu, Ph.D.**, uchazeče o habilitaci v oboru **Zemědělská chemie**. Uvedl, že zahájení habilitačního řízení bylo schváleno na jednání VR ZF JU v Českých Budějovicích dne 16. 10. 2014. Řídí se zákonem č.111/98 Sb. Členové Vědecké rady dostali podklady k posouzení elektronicky (přílohy).

Prof. Šoch přivítal přítomné členy komise a oponenty.

Hodnotící komise:

Předseda:	prof. Ing. Martin Křížek, CSc. - ZF JU
Členové:	prof. Ing. Pavel Kalač, CSc. - ZF JU
	prof. Ing. Jaromír Lachman, CSc. - ČZU Praha
	doc. RNDr. Petr Rychlovský, CSc. - PřF UK
	prof. Ing. Jiřina Száková, CSc. - ČZU Praha

Oponenty habilitační práce na téma „**Chemické aspekty čištění odpadních vod za využití umělého mokřadu**“ byli habilitační komisí stanoveni:

doc. RNDr. Petr Rychlovský, CSc.
prof. Ing. Jiřina Száková, CSc.
prof. Ing. Jan Tříška, CSc.

Děkan ZF prof. Šoch určil z členů Vědecké rady **tři hodnotitele habilitační přednášky**:
prof. Moudrého, doc. Rajcharda a doc. Váchu.
Zároveň určil z členů VR **dva skrutátory**: doc. Maršálka a doc. Bartoše

Děkan ZF požádal prof. Ing. Martina Křížka, CSc. (předsedu habilitační komise) o podrobnější **představení kandidáta**, přednesení výsledků jednání habilitační komise a sdělení stanoviska habilitační komise k návrhu na jmenování RNDr. Jana Šímy, Ph.D. docentem pro obor Zemědělská chemie.

Prof. Křížek přednesl návrh komise. Protože kandidát splnil všechna kritéria pro habilitační řízení a hodnocení habilitační práce určenými oponenty bylo kladné, komise jeho jmenování jednohlasně doporučila.

Děkan ZF prof. Šoch vyzval kandidáta k **přednesení habilitační přednášky** na téma „**Moderní analytická chemie jako most ke studiu umělého mokřadu**“.

Po ukončení přednášky byly přečteny **oponentské posudky**. Oponentské posudky byly kladné a vyzněly ve prospěch uchazeče. Oponenti vznesli k práci několik doplňujících otázek. RNDr. Jan Šíma, Ph.D byl vyzván, aby se k posudkům vyjádřil a zodpověděl dotazy.

1. Jaký parametr představují chybové úsečky v obrázcích? Z kolika dat byly průměrné hodnoty a odchylky vyjádřeny?

Chybové úsečky v obrázcích představují směrodatné odchylky. Množství dat, z nichž byly vyjádřeny průměrné hodnoty a směrodatné odchylky, odpovídá počtu odběrů vzorků v daném roce (monitorovacím období), obvykle šlo o 8 až 10 odběrů vzorků ročně.

2. Na základě čeho byly odvozeny převládající procesy v umělém mokřadu při různých hodnotách redoxního potenciálu uvedené v tabulce 3?

Převládající procesy probíhající v umělém mokřadu při různých hodnotách redoxního potenciálu uvedené v tabulce 3 byly odvozeny na základě dostupných literárních údajů. Citace [69] (D.L. Rowell, Oxidation and reduction, v D.J. Greenland, M.H.B. Hayes (ed.), The chemistry of soil processes, Wiley, Toronto, 1981) je uvedena v textu práce v řádku nad tabulkou. Souhlasím, že v tabulce mohla být zopakována.

3. Byla shoda mezi spektrofotometrickým a voltametrickým stanovením forem Fe potvrzena statistickým testem? Proč při voltametrickém stanovení není zákal překážkou správného výsledku stanovení? Byl tento fakt ověřen?

Shoda mezi spektrofotometrickým a voltametrickým stanovením forem Fe statistickým testem potvrzována nebyla. V rámci habilitační práce byly statistické metody používány pro vyhodnocení dat získaných při dlouhodobých monitorováních (sledování odbourávání tenzidů). Porovnání spektrofotometrického a voltametrického stanovení Fe nepředstavovalo studii prováděnou v dlouhodobém horizontu. Pokud jsou analyty přítomny v roztoku v rozpuštěné formě, dostávají se v případě DPV k povrchu pracovní elektrody převážně konvektivním transportem. Tento transport není přímo ovlivněn přítomností zákalu v roztoku nebo zbarvením kontaminujících složek vzorku. To je významný rozdíl oproti spektrofotometrickému

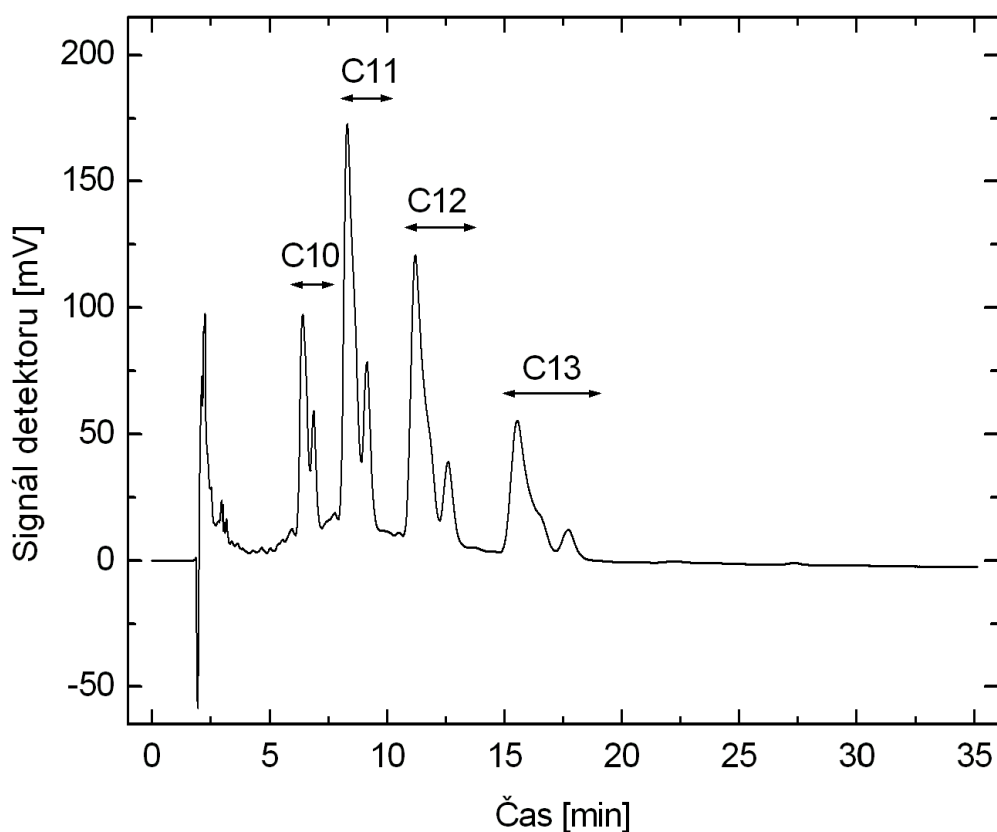
stanovení, kde zákal roztoku výrazně ovlivňuje měřené signály v důsledku rozptylu záření a musí se na něj při stanovení provést korekce. Podobně je nutné zkorigovat absorpci záření v důsledku zbarvení případných kontaminantů (některé odpadní vody mohou být zbarvené a absorbují záření ve viditelné části spektra). Fakt, že při voltametričtém stanovení není zakalení roztoku překážkou správného výsledku stanovení, nebyl v popisovaných experimentech ověřován. Převedení analytů do roztoku bylo zajištěno volbou základního elektrolytu.

4. Pojmy „odbourávání“ a „odstraňování“ v práci někde nevhodně splývají.

Termín odbourávání rovněž doporučuji používat spíše v případě degradace organických sloučenin, kde skutečně jde o postupné zkracování uhlíkatých řetězců. Pro těžké kovy či rizikové prvky je typické jejich odstraňování z upravované vody. I když se uvedené termíny v literatuře občas zaměňují, jednoznačně v této záležitosti souhlasím s paní profesorkou.

5. Chromatogramy homologů lineárních alkybenzensulfonátů by si zasloužily označení jednotlivých píků dle identifikovaných homologů.

Takto upravený chromatogram je znázorněn na níže uvedeném obrázku.

6. Jak dlouho jsou oxyethylenované alkylfenoly v EU zakázány? Jak dlouho trvá jejich odbourávání, pokud jsou přítomny ve vodě? Jak rychle se v kontrastu s těmito látkami odbourávají oxyethylenované vyšší alkoholy?

Zákaz používat oxyethylenované alkylfenoly v EU byl vydán nařízením ze dne 18.6.2003. Odbourávání oxyethylenovaných alkylfenolů může probíhat různě rychle v závislosti na podmínkách (v aerobním prostředí je rychlejší než v anaerobním, jeho rychlost vzrůstá s rostoucí teplotou). Odbouráváním oxyethylenovaných alkylfenolů se ve své disertační práci detailně zabývá Marijan Ahel (Biogeochemical behaviour of alkylphenol polyethoxylates in the aquatic environment, Záhřeb, 1987). Uvádí, že tyto sloučeniny jsou za podmínek modelujících prostředí odpadní vody odbourány zhruba do 20 až 25 dnů, nonylfenol jako možný meziprodukt jejich odbourávání se však sám odbourává mnohem pomaleji. Ještě po 50 dnech zůstává 30-40% této látky neodbouráno. K podobnému závěru dospěli R. Ekelund a kol. (Environ. Pollut., 1993, 79, 59-61). Podle jejich zjištění je poločas odbourávání nonylfenolu 35-58 dní. Zbytkové koncentrace tenzidů obsahujících aromatické jádro mohou být detekovány ještě po 320 dnech (G.G. Ying a kol., Environ. Int., 2002, 28, 215-226). Akumulované například v sedimentech jezer však tenzidy mohou přetrvávat mnohem déle a jejich stanovení v tomto prostředí může posloužit k odhadnutí období jejich vstupu do životního prostředí (R. Reiser a kol., Anal. Chem., 1997, 69, 4923-4930). Oxyethylenované vyšší alkoholy se obecně odbourávají rychleji než oxyethylenované alkylfenoly. Jejich odbouráváním se v rámci disertační práce podrobně zabýval Markus Thomas Müller (Anaerobic biodegradation and toxicity of alcohol ethoxylates, Zürich, 2000). Pro vzorky odebrané ze dvou čistíren odpadních vod pozoroval úplné odbourání oxyethylenovaných vyšších alkoholů do 10 dnů. Ve vzorcích odebraných z další čistírny však tyto kontaminanty nebyly zcela odbourány ani za 30 dnů. Opět je zde pozorována značná variabilita výsledků získaných za různých podmínek.

7. Proč byla ze spektra rizikových prvků obvykle stanovovaných ve vodním prostředí vybrána právě rtuť? Existují ve sledované oblasti nějaké možné zdroje kontaminace tímto prvkem?

Ze spektra rizikových prvků ve skutečnosti nebyla vybrána pouze rtuť. Obdobné studie byly v průběhu roku 2014 prováděny pro další chemické prvky (např. Cu, Zn, Ni, Co), v roce 2015 bude pozornost zaměřena mimo jiné na Pb, Cd, Ba, Be, Cr. Rtuť byla prvním prvkem, jehož odstraňování z odpadní vody v umělém mokřadu bylo prověřováno, ale výzkum doposud není ukončen a předpokládá se jeho další pokračování. V době sepisování práce byly k dispozici pouze výsledky týkající se rtuti. V okolí Slavošovic nepředpokládám žádné speciální zdroje kontaminace vodního prostředí rtutí.

8. Vysoká míra odstranění rtuti z upravované vody připadá na fázi předčištění, což je v rozporu s výsledky, které publikovali Weis a Weis (2004). Můžete tento rozpor popsát a vysvětlit?

Weis a Weis (2004) detailně popisují schopnost některých mokřadních rostlin přijímat kovy včetně rtuti. Uvádějí například, že rákos obecný (*Phragmites australis*) zabudovává větší množství kovů do podzemní biomasy ve srovnání s druhem *Spartina alterniflora*. Tato rostlina naopak zabudovává větší množství kovů do listů. V rámci studie provedené na KČOV ve Slavošovicích se ukázalo, že rtuť je z odpadní vody ve značné míře odstraňována i ve fázi předčištění, kde nemůže docházet k jejímu příjmu

rostlinami, neboť se zde žádné rostliny nevyskytují. Pro odstraňování tohoto kovu z odpadní vody tedy není přítomnost rostlin v systému rozhodující. Tato hypotéza byla potvrzena i tím, že koncentrace rtuti v biomase rákosu se téměř nelišila v profilu KČOV, což by například mohlo odhalit akumulaci Hg v rostlinách na začátku vegetačního pole, ani v čase od jara do podzimu, což by mohlo vypovídat o akumulaci Hg v rostlinách v průběhu vegetačního období. Navíc rostliny vzorkované z KČOV ve Slavošovicích nevykazovaly vyšší obsah Hg ve srovnání s rákosem vzorkovaným z lokality, kde nedochází ke kontaktu rostlin s odpadní vodou. Předpokládá se, že hlavním mechanismem odstranění Hg je srážení ve formě HgS a usazování v loži vegetačního pole, dále může docházet ke vzniku těkavé formy (dimethylrtuť).

9. Který ze značkovacích toku upravované vody (fluorescein nebo deuteriumoxid) bych upřednostnil a za jakých okolností? Jaké další značkovací byly popsány a testovány a jaké jsou jejich výhody a nevýhody?

Jednoznačně bych upřednostnil fluorescein. Jeho stanovení je jednoduché, rychlé, velmi citlivé. Jde o netoxickou sloučeninu, která se navíc na světle rychle rozkládá. Adsorpce fluoresceinu ve vegetačním poli sice byla pozorována, ale rozšiřování zón značkovací v jejím důsledku není příliš výrazné. Deuteriumoxid je sice ideální značkovací, ale stanovení deuteria je složité (IRMS), navíc velice drahé. Jako značkovací jsou dále v literatuře popsána ostatní fluoreskující barviva, např. rhodamin. Jeho výhodou oproti fluoresceinu je menší citlivost vůči pH (pro fluorescein intenzita fluorescence klesá v kyselé oblasti). Běžnými značkovacími jsou dále některé anorganické soli (LiCl, NaBr). Li^+ nebo Br^- ionty pak mohou být stanoveny potenciometricky za využití iontově selektivních elektrod. Toto stanovení je však obvykle málo citlivé. Lithium je sice možné rovněž stanovit metodami stopové prvkové analýzy (AAS, AES, ICP-MS), náklady na analýzu se tím ale výrazně zvýší (podobně jako při stanovení deuteria pomocí IRMS).

10. Cíl práce bohužel nikde uveden není, ale bylo by možné za něj pokládat druhý odstavec na str. 9.

Ano, takový byl při sepisování práce úmysl. Cíl práce je stručně nastíněn na úplném konci kapitoly 2 a lze za něj tudíž opravdu považovat druhý odstavec na straně 9. Souhlasím, že by bylo vhodné opatřit jej pro zvýraznění speciálním nadpisem.

11. Autor promyšleně a důkladně budoval svou stavbu habilitační práce, což je třeba ocenit, druhým pocitem ale je, že budování probíhalo někdy až velmi úsporně a příliš stručně.

Zde zřejmě dochází k odlišnému pohledu na celkové pojetí habilitační práce. Podle posudku usuzuji, že pan profesor spatřuje těžiště práce v 50 stránkách doprovodného textu a 12 časopiseckých publikací považuje za pouhé přílohy práce (potom by úsporné vyjadřování skutečně mohlo být na závadu). Můj pohled na věc je ale opačný. Těžiště práce vidím ve zmíněných 12 článcích, přičemž 50 stran doprovodného textu má v mém pojetí tyto práce navzájem logicky provázat, propojit, vyzdvihnout hlavní myšlenky, zjištění a závěry a rovněž problematiku komentovat a diskutovat. Úsporné vyjadřování zde tudíž bylo při sepisování práce dokonce záměrem. Cílem 50 stran doprovodného textu rozhodně nebylo zopakovat všechna data, výsledky a závěry z uvedených časopiseckých článků nebo dokonce jejich rozsah navýšit.

12. V seznamu literatury nejsou proti zvyklostem uvedeny plné verze citovaných publikací.

Existuje řada odborných chemických časopisů (např. Chemické listy, Chemistry & Biodiversity, Central European Journal of Chemistry), kde je dokonce vyžadován zkrácený zápis citovaných publikací (autoři, oficiální zkratka časopisu, svazek, rok vydání, první stránka textu).

13. Náhlý skok v kapitole 2 od anaerobního odbourávání k problematice povrchově aktivních látek.

Souhlasím, že přechod od problematiky aerobních a anaerobních mechanismů odbourávání organických sloučenin k problematice povrchově aktivních látek má poněkud skokový charakter. Uvedený přechod na mě ale nepůsobí nikterak násilným dojmem. Povrchově aktivní látky se řadí mezi organické sloučeniny a v rámci těchto sloučenin jim byla věnována největší pozornost.

14. Na počátku teoretické a literární části bych přivítal hlubší pohled na problematiku kořenových čistíren odpadních vod, přinejmenším odstavec o různých typech tohoto zařízení. V práci jsem trochu postrádal krátké zobecnění, zda budou získané výsledky platit i na další typy kořenových čistíren, anebo se autor nechtěl pouštět do přílišných spekulací a držel se striktně pouze naměřených dat z dané kořenové čistírny.

Odpověď na tuto připomínku je již současně v připomínce zahrnuta. Opravdu jsem se nechtěl pouštět do spekulací ohledně jiných typů vegetačních čistíren (např. KČOV s vertikálním podpovrchovým tokem nebo systémů s povrchovým tokem), neboť zde obecně mohou platit značně odlišné zákonitosti a závěry. A jakákoliv nepodložená spekulace je samozřejmě riskantní a velice snadno napadnutelná.

15. Podle grafu na str. 17 odchází z kořenové čistírny cca troj- až čtyřnásobné množství železa ve srovnání s koncentrací železa ve vodě přicházející do čistírny, což tak úplně nesouhlasí s údaji v tabulce na str. 15, kdy v dubnu jsou koncentrace celkového železa na odtoku prakticky dvojnásobné, zatímco v lednu je rozdíl daleko vyšší (cca osminásobný). Jestliže přijmeme vysvětlení na str. 18, pak z jílového podloží odchází více železa právě v zimních měsících a navíc množství Fe^{II} je v lednu na odtoku daleko nižší, než je uvedeno na Obr. 3, str. 13. Podle tohoto grafu by mělo být množství Fe^{II} pouze o cca 15 % menší, i když na odtoku je větší rozptýl hodnot, avšak podle tabulky 4 činí pokles cca 40 %. Má autor pro tuto anomálii nějaké vysvětlení a jak to vypadá s odstraňováním železa v ostatních typech kořenových čistíren odpadních vod, event. jsou k dispozici nějaká data z čistírny, která je vyložena nepropustnou folií a geotextilií? Vysvětlení chemismu jílového podloží by bylo velice zajímavé.

V grafu na straně 17 (obrázek 5) jsou znázorněny průměrné výsledky, které byly získány v průběhu dvouletého monitorování v období 2005 až 2006 (celkem 18 odběrů vzorků). V tabulce 4 jsou uvedeny výsledky získané pro dva konkrétní termíny odběru vzorků. Bylo by příliš odvážné očekávat, že zrovna výsledky získané pro vzorky odebrané v těchto dvou termínech se budou shodovat s průměrnými výsledky pro celé monitorovací období. Skutečnost, že pouze zhruba 60% železa bylo při lednovém odběru vzorků na odtoku v redukované formě (a nikoliv 85%, jak bychom čekali dle obrázku 3), souvisí s variabilitou naměřených dat. Údaje uvedené na obrázku 3 byly získány vyhodnocením výsledků z 10 odběrů vzorků (1 rok). Výsledky získané v jednom konkrétním termínu odběru vzorků tedy opět nelze srovnávat s průměrem

získaným z 10 hodnot. Na odtoku z KČOV bylo v některých termínech odběru vzorků detekováno 30-40% Fe v oxidované formě, jindy však bylo téměř veškeré Fe zredukováno. Průměrné zastoupení Fe^{III} bylo přibližně 15%. K reoxidaci Fe^{II} může do jisté míry docházet i v zimním období (Venturiho efekt, na odtoku z čistírny pak rovněž kontakt vody se vzduchem v potrubním systému odvádějícím vodu z mokřadu do recipientu). Naopak v místech, kde dochází ke kontaktu vody s jílovým podložím (v hloubce 90 cm), lze očekávat redukci Fe^{III} v zimním i v letním období. Evidentně totiž do této hloubky nemůže pronikat kyslík přiváděný mokřadními rostlinami. K prokysličení dochází v hloubkách zhruba do 20 cm. V silně anaerobním prostředí v oblasti styku vody s jílovým podložím lze dokonce očekávat redukci síranů na sulfidy a srážení Fe^{II} ve formě FeS. Kröpfelová a kol. (Environ. Pollut., 2009, 157, 1186-1194) uvádějí data ohledně osudu Fe v kořenových čistírnách v Břehově a v Mořině. Vegetační pole těchto KČOV jsou od okolí izolována pomocí PVC folie. Pro KČOV v Břehově autoři zjistili 55,6% účinnost odstraňování Fe (2,417 mg/l na přítoku, 1,072 mg/l na odtoku), pro čistírnu v Mořině 50,5% účinnost odstraňování Fe (0,930 mg/l na přítoku, 0,460 mg/l na odtoku). Železo se zde nemůže dostávat do upravované vody z podloží, systém má naopak schopnost ho z vody odstraňovat. Uvolňování železa z jílu tvořícího podloží KČOV ve Slavošovicích do odpadní vody prokázala v rámci modelového laboratorního experimentu RNDr. Kateřina Diáková (Redoxní procesy železa v umělém mokřadu, Bakalářská práce, JU v Č. Budějovicích, Biologická fakulta, České Budějovice, 2007). Po 20 dnech protřepávání odpadní vody s jílem došlo ve vodě k nárůstu koncentrace Fe z 0,63 na 12,11 mg/l.

Oponenti byli s odpověďmi spokojeni.

Děkan ZF následně zahájil **vědeckou rozpravu:**

Doc. Ing. František Vácha, CSc. - Jsou umělé mokřady schopné odbourávat organické sloučeniny vykazující hormonální účinky?

Umělé mokřady jsou obecně schopné odbourávat organické sloučeniny s vysokou účinností. Lze tudíž očekávat, že budou schopné odbourávat i tento typ sloučenin. Vlastní výzkum jsem doposud tímto směrem nevedl, avšak touto problematikou se v současné době zabývá např. prof. Jan Tříška.

Prof. Ing. Jaromír Šantrůček, CSc. - Který druh trav je podle vašeho názoru z hlediska účinnosti odstraňování jednotlivých kontaminantů nejefektivnější?

V našich podmínkách je nejvýhodnější osazovat umělé mokřady rákosem obecným nebo chrasticí rákosovitou.

Prof. Ing. Pavel Tlustoš, CSc. - Věnoval jste se rovněž stanovení jednotlivých těžkých kovů v sedimentech a biomase mokřadních rostlin? Byl studován osud kadmia?

V rámci svého výzkumu jsem se zatím stanovení těžkých kovů v sedimentech a biomase rostlin nevěnoval. Dosavadní studie byly spíše zaměřeny na speciaci oxidačních stavů železa a síry v upravované vodě a určení schopnosti umělého mokřadu odbourávat organické polutanty. Nicméně plánuji se v budoucnu zaměřit na problematiku dynamiky těžkých kovů v systému. Kadmium bude stanovováno v průběhu roku 2015.

Doc. Ing. Petr Homolka, Ph.D. - Jak se nakládá s odumřelou biomasou mokřadních rostlin? Biomasa mokřadních rostlin by měla být považována za potenciálně rizikový odpad. Podle toho by s ní také mělo být nakládáno.

Doc. Ing. Mgr. Ivan Majzlík, CSc. - Je možné nějakým způsobem vyřadit kořenovou čistírnu z provozu?

V tomto ohledu jsou rizikové například přivalové srážky, které mohou způsobit zaplavení vegetačního pole. Z tohoto důvodu jsou součástí kořenových čistíren dešťové odlehčovače, jež odvedou nadbytečnou vodu do recipientu.

Po ukončení vědecké rozpravy požádal děkan ZF **hodnotitele habilitační přednášky** o přednesení jejich posudku.

Habilitant zpracoval přednášku „Moderní analytická chemie jako most ke studiu umělého mokřadu“. Nosným tématem přednášky byla funkce mokřadních rostlin při čištění odpadních vod. Přednáška byla zpracována naprosto profesionálně, byla účelně členěna od obecných ke speciálním skutečnostem, na vysoké vědecké úrovni a současně byla srozumitelná posluchačům z jiných oborů. Komise vysoce příznivě hodnotí formální zpracování přednášky (grafické i obrazové dokumentace), stejně jako verbální projev.

Přednáška obsahovala výsledky vlastního výzkumu získané na mateřském pracovišti. Výsledky mají značnou vědeckou hodnotu, přímou vazbu na praktické uplatnění a jsou dobře využitelné ve všech formách výuky chemických a environmentálních disciplín.

Časový limit byl dodržen.

Hodnotící komise doporučuje vědecké radě uznat přednášku jako odpovídající požadavkům habilitačního řízení.

Následovalo tajné hlasování členů VR ZF.

Výsledky **hlasování** Vědecké rady ZF:

počet členů celkem: 34	přítomných: 27
počet hlasů kladných: 27	záporných: 0 neplatných: 0

Závěr:

Děkan fakulty vyhlásil veřejně výsledek hlasování a konstatoval, že na základě kladného výsledku hlasování Vědecká rada doporučuje, aby byl RNDr. Jan Šíma, Ph.D. jmenován docentem pro obor Zemědělská chemie. Tento návrh bude postoupen rektorovi Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích k dalšímu řízení dle zákona č.111/98 Sb.

Ad 3.

Zahájení habilitačního řízení Ing. Jarmily Voříškové, Ph.D.

Proděkan Křížek předložil podle § 72 odst. 2 zákona 111/98 Sb. Vědecké radě k projednání návrh na zahájení habilitačního řízení **Ing. Jarmily Voříškové, Ph.D.**, odborné asistentky na Zemědělské fakultě Jihočeské univerzity v Českých Budějovicích, v oboru Speciální zootechniky.

Název práce: **Masná užitkovost českého strakatého skotu jako producenta kvalitního hovězího masa.**

Proděkan Křížek představil uchazečku, její CV a splněné hodnoty kritérií pro habilitační řízení. Potvrdil, že uchazečka v souladu se zákonem o vysokých školách č.111/98 Sb. a s Rozhodnutím rektora o provádění habilitačního řízení na JU v Českých Budějovicích předložila všechny požadované doklady a splňuje podmínky pro zahájení habilitačního řízení. Členové Vědecké rady dostali podklady k posouzení elektronicky.

Ke kladnému hodnocení uchazečky připojili svá ústní pozitivní vyjádření prof. Matoušek a prof. Šoch.

Hlasování:

Přítomno: 27 členů z celkového počtu 34

Pro: 27 Proti: 0 Zdrželi se: 0

Závěr:

Vědecká rada souhlasí se zahájením habilitačního řízení Ing. Jarmily Voříškové, Ph.D.

Spolu s návrhem na zahájení habilitačního řízení předložil proděkan Křížek Vědecké radě návrh na **složení pětičlenné habilitační komise:**

prof. Ing. František Louda, CSc. - Výzkumný ústav pro chov skotu v Rapotíně

prof. Ing. Jan Šubrt, CSc. - Mendelova univerzita v Brně

prof. Ing. Ladislav Máchal, DrSc. – Mendelova univerzita v Brně

prof. Ing. Ondřej Debreceni, CSc. - SPU v Nitre

doc. Ing. Miroslav Maršálek, CSc. - ZF JU České Budějovice

Hlasování:

Přítomno: 27 členů z celkového počtu 34

Pro: 27 Proti: 0 Zdrželi se: 0

Závěr:

Vědecká rada souhlasí se složením habilitační komise Ing. Jarmily Voříškové, Ph.D.

ad 4. Projednání návrhů na akreditace a prodloužení akreditací studijních oborů

Proděkan Suchý představil charakteristiky a požadované podklady podávaných návrhů na obory:

Biologie a ochrana zájmových organismů (Bc.)

Pozemkové úpravy a převody nemovitostí (Mgr.)

Zemědělská a dopravní technika (Bc. i Mgr.)

Členové vědecké rady měli možnost prostudovat si všechny podklady před jednáním. K žádnému z podávaných návrhů nebyly připomínky.

Hlasování:

Přítomno: 27 členů z celkového počtu 34

Pro: 27 Proti: 0 Zdrželi se: 0

Závěr:

Vědecká rada souhlasí s podáním předložených návrhů na akreditace a prodloužení akreditací studijních oborů.

ad 5. Projednání návrhů na prodloužení akreditací habilitačních a profesorských řízení

Proděkan Křížek představil návrhy na prodloužení habilitačních a profesorských řízení pro obory: Aplikovaná a krajinná ekologie, Zemědělská chemie, Obecná produkce rostlinná, Speciální zootechnika a Zoohygiena a prevence chorob hospodářských zvířat.

Členové vědecké rady měli možnost prostudovat si všechny podklady před jednáním. K žádnému z podávaných návrhů nebyly připomínky.

Hlasování:

Přítomno: 27 členů z celkového počtu 34

Pro: 27 Proti: 0 Zdrželi se: 0

Závěr:

Vědecká rada souhlasí s podáním žádosti na MŠMT o prodloužení akreditací habilitačních a profesorských řízení.

ad 6. Schválení složení komisí pro interní obhajoby projektů NAZV

Proděkan Křížek navrhnul toto na složení komisí:

pro zootechnický obor:

předseda - prof. Ing. Jan Frelich, CSc.

členové – prof. Ing. Jindřich Čítek, CSc.

doc. Ing. Ladislav Skořepa, CSc.

doc. Ing. Naděžda Kernerová, Ph.D.

doc. Ing. František Lád, CSc.

Ing. Petr Zajíček, Ph.D. – Ministerstvo zemědělství

pro fyto technický obor:

předseda – prof. Ing. Jan Moudrý, CSc.

členové – prof. Ing. Martin Křížek, CSc.

doc. Ing. Jan Bárta, Ph.D.

doc. Ing. Vladimír Hanzal, CSc.

doc. RNDr. Libor Pechar, Ph.D.

RNDr. Jan Květ, CSc. – PŘF JU

Hlasování:

Přítomno: 27 členů z celkového počtu 34

Pro: 27 Proti: 0 Zdrželi se: 0

Závěr:

Vědecká rada souhlasí se složením navržených komisí pro interní obhajoby projektů NAZV.

ad 7. Schválení složení komisí pro státní doktorské zkoušky a obhajoby dizertačních prací

Proděkan Suchý přednesl návrh na jmenování nových členů komisí:

OBOROVÁ RADA: Aplikovaná a krajinná ekologie

doc. Ing. Pavel Ondr, CSc. – ZF JU

Ing. Petr Fučík, Ph.D. - Výzkumný ústav meliorací a ochrany půdy, v.v.i.

Ing. Antonín Zajíček, Ph.D. - Výzkumný ústav meliorací a ochrany půdy, v.v.i.

doc. Ing. Karel Vrána, CSc. - ČVUT Praha, Fakulta stavební, Katedra hydromeliorací a krajinného inženýrství

doc. Dr. Ing. Tomáš Dostál - ČVUT Praha, Fakulta stavební, Katedra hydromeliorací a krajinného inženýrství

doc. RNDr. Jakub Langhammer, Ph.D. - UK v Praze, Přírodovědecká fakulta, Katedra fyzické geografie a geoekologie

prof. RNDr. Bohumír Janský, CSc. - UK v Praze, Přírodovědecká fakulta, Katedra fyzické geografie a geoekologie

doc. RNDr. Ivan Bičík, CSc. – UK v Praze, Přírodovědecká fakulta, Katedra sociální geografie a regionálního rozvoje

Ing. Eva Schmidtmajerová, CSc. - Státní pozemkový úřad, KPÚ úřad pro Jihočeský kraj

doc. Ing. Jakub Brom, Ph.D. – ZF JU

doc. Ing. Zlatica Muchová, Ph.D. - SPU Nitra, Fakulta záhradníctva a krajinného inžinierstva, Katedra krajinného plánovania a pozemkových úprav

doc. Ing. Ľuboš Jurík, PhD. - SPU Nitra, Fakulta záhradníctva a krajinného inžinierstva, Katedra krajinného inžinierstva

OBOROVÁ RADA: Zoohygiena a prevence chorob hospodářských zvířat

MVDr. Petr Jahn, CSc. - VFU Brno, Klinika chorob koní

RNDr. Jaroslav Piálek, CSc. - AV ČR, Ústav biologie obratlovců AV ČR (ÚBO) v Brně

doc. Ing. Jaroslav Vadlejch, Ph.D. – ČZU Praha, Fakulta agrobiologie, potravinových a surovinových zdrojů

Hlasování:

Přítomno: 27 členů z celkového počtu 34

Pro: 24 Proti: 0 Zdrželi se: 3

Návrh byl schválen většinovým počtem členů VR.

ad 8. Různé

Projednáání návrhu na doplnění zkušebních komisí pro státní závěrečné zkoušky

Proděkan Suchý přednesl návrh na doplnění zkušební komise pro SZZ v navazujícím Mgr. oboru AGROEKOLOGIE:

Ing. Petra Pártlová, Ph.D. – EF JU, Katedra regionálního managementu

Hlasování:

Přítomno: 27 členů z celkového počtu 34

Pro: 27 Proti: 0 Zdrželi se: 0

Návrh byl schválen plným počtem přítomných členů VR.

Projednáání návrhu na jmenování nových členů oborových rad doktorských studijních programů

Proděkan Suchý přednesl návrh na jmenování nových členů do:

OBOROVÁ RADA: **Obecná produkce rostlinná**

doc. Ing.	Jan Moudrý, Ph.D.	Docent Katedry Agroekosystémů, ZF JU v Českých Budějovicích, který zajišťuje cvičení a přednášky z předmětů: Projektování udržitelných systémů hospodaření I a II. Konverze na ekologický způsob hospodaření. Agroenvironmentální praktikum. Marketing bioprodukce. Kvalita, zpracování a odbyt bioprodukce. Vědecko-výzkumná činnost: Nové technologické postupy v ekologickém zemědělství na orné půdě k získání kvality vhodné pro potravinářské a krmné zpracování. Stanovení příčin a možností rizik spojených s výskytem fusariových mykotoxinů a jejich vázané formy v obilovinách. Využití jarních forem vybraných druhů pšenice v EZ. Specifikace procesu množení osiv v ekologickém zemědělství. Nepotravinářské využití fytomasy v energetice.
doc. Ing.	Jana Pexová Kalinová, Ph.D.	Docentka Katedry Speciální produkce rostlinné ZF JU v Českých Budějovicích. Vyučuje předměty: Pěstování speciálních plodin, Fyziologické základy tvorby výnosů polních plodin. Léčivé a kořeninové rostliny. Podílí se i na předmětu Kvalita rostlinných produktů. Vědecko-výzkumná činnost: Produkční a konkurenční schopnosti a kvalita alternativních plodin, především pseudocereálií, prosa setého a konopí.

OBOROVÁ RADA: Zoohygiena a prevence chorob hospodářských zvířat

prof. MVDr.	Vorlová Lenka, Ph.D.	Profesorka pro obor Hygiena a technologie potravin (2007), přednostka Ústavu hygieny a technologie mléka, FVHE, Veterinární a farmaceutická univerzita v Brně. Hygiena a zdravotní nezávadnost potravin živočišného původu, determinace proteinových alergenů v mléce, polycyklické aromatické hydrocarbonáty v potravinách, biogenní aminy v mléčných výrobcích.
prof. MVDr.	Sládek Zbyšek, Ph.D.	Profesor pro obor Anatomie a fyziologie zvířat (2008), Ústav morfologie, fyziologie a genetiky zvířat, Agronomická fakulta, Mendelova univerzita v Brně. Studium buněk imunitního systému mléčné žlázy, apoptózy mononukleárů a fagocytů mléčné žlázy, vliv probiotik na imunologické vlastnosti buněk.
doc. Ing.	Dadáková Eva, Ph.D.	Docentka pro obor Zemědělská chemie (2012), Katedra aplikované chemie, Zemědělská fakulta, JU v Českých Budějovicích. Biogenní aminy a faktory ovlivňující jejich tvorbu v živočišných tkáních a potravinách živočišného původu, studium biologicky aktivních látek v rostlinách.
doc. Ing.	Kernerová Naďa, Ph.D.	Docentka pro obor Speciální zootechnika (2011), Katedra zootechnických věd, Zemědělská fakulta, JU v Českých Budějovicích. Šlechtitelské postupy v chovu černostrakatého přeštického prasete (genetické zdroje), faktory ovlivňující reprodukci, výkrmnost a jatečnou výtěžnost prasat.

Hlasování:

Přítomno: 27 členů z celkového počtu 34

Pro: 27 Proti: 0 Zdrželi se: 0

Návrh byl schválen plným počtem přítomných členů VR.

Děkan Šoch poděkoval přítomným za účast a oznámil, že příští jednání Vědecké rady bude v podzimním termínu v říjnu nebo v listopadu.

Zapsala: Karla Dvořáková